

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKLU ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

* Atay S., ** İbiş T., **Kartal F

ÖZET

Çağımızın bilgi çağı olması aynı zamanda öğrenmede kazanılması gereken başlıca bilgi beceri, tutum ve davranışların zaman ilerledikçe artması ve bireylerin bu bilgileri edinmek için etkin öğrenmeyi bilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle öğrenme stilleri bireylerin hayatında önemli bir yere sahiptir. Çünkü öğrenme yaşantılar sonucu kazanılan kalıcı izli davranış değişiklikleridir.

Amaç: Öğretim sürecinin en önemli ögesi öğrenmedir. Öğrenme sürecinde elde edilmek istenen bilginin doğru ve kalıcı olması için bireyin kendisiyle örtüşen öğrenme stilini bilmesi ve uygulaması önemlidir. Kendi öğrenme stilini bilen bireyin öğrendikleri daha kalıcı olacaktır. Böylece hem zaman tasarrufu olur hem de bilgiyi daha hızlı kullanma yolunu öğrenmiş olurlar. Bu araştırma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu öğrencilerinin öğrenme stillerinin değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise araştırmaya katılmayı kabul eden 168 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri Gencel (2006) tarafından geçerlilik güvenilirlik çalışması yapılan Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri-III ve kişisel bilgi toplama formu ile toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 11 paket programı ile yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik ve ki-kare testi kullanılmıştır.

Sonuç: Araştırmaya katılan öğrencilerin %37.5 özümseme öğrenme stilini kullandığı belirlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin öğrenme stilleri ile sınıf ve cinsiyet arasında istatistiksel bir ilişki bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, stil, öğrenme, öğrenme stiller

* Öğr. Gör. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

** Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Ebelik Bölümü IV. Sınıf Öğrencisi

ABSTRACT

Ages at the same time that our information age need to learn to win the primary information skills, attitudes and behavior, and individuals to increase as the time to obtain this information effectively requires learning to know.

Therefore, learning styles, has an important place in the lives of individuals.

Because the learning acquired through life with a permanent change in behavior are monitored.

Objective: Teaching learning process is the most important elements. If you want to be in the learning process to obtain the information to be true and lasting learning of overlap with the individual's own style is important to know and practice. Self-conscious individual learning styles will be more effective to learn. Thus, saving both time and information are more quickly learned to use the path. This research, Çanakkale University Medical School in March Eighteen students of learning style assessment is made as descriptive purposes.

Method: Survey of the universe in the Çanakkale Province Çanakkale Eighteen Mart University Health Center College students formed. Agree to participate in the research of the study sample of 168 students who constituted. Gencil data of the study (2006) by the Kolb Learning Styles Inventory-III and personal information was collected with the form. Statistical analysis of data was done with SPSS 11 package program.

Conclusion: The students participating in research %37.5 digestion were determined to use the learning style.

Key words: Student, Style, learn, Learning styles

GİRİŞ

Son yıllarda, eğitim sistemi içerisinde öğrencilerin nasıl düşündükleri ve nasıl öğrendikleri, üzerinde tartışılan konular arasında yer almaktadır. Özellikle “bilgi toplumu” olarak adlandırılan çağımızda, bireylerin araştırma yapabilme, sorun çözebilme, yaratıcı düşünme, eleştirel düşünme gibi çeşitli düşünme yollarını bilme ve uygulayabilme, öğrenme sürecinde etkin olma gibi birçok niteliğe sahip olmaları gerektiği düşüncesi, düşünme ve öğrenmenin nasıl gerçekleştiği konularını ön plana çıkarmıştır (Güven, M, Kürüm, D, 2006)

İnsanı toplumsal bir varlık yapan ve diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerden biri öğrenme yeteneğine sahip olmasıdır. Doğduğu zaman bilinçli hiç bir davranış gösteremeyen insanoglu, yaşaması için gerekli olan tüm davranışları çevre etkisi ve doğuştan sahip olduğu güçlerin yardımıyla öğrenir (Fidan, 1996).

İnsanlar farklı öğrenme ve farklı bilgi işleme sistemlerine sahiptir. Öğretimin bireyselleştirilmesinin en sağlam yollarından biri öğrenme stiline uygun eğitimi vermektir.

Güven ve Kürüm'un aktarımına göre Biggs, birey kendi öğrenme stiline bildiğinde, öğrenme sürecinde bu stili devreye sokacaktır (Güven ve Kürüm,2004). Hem daha kolay, hem daha çabuk öğrenecek ve büyük bir olasılıkla öğrenme sürecinde başarılı olacaktır. Bireyin öğrenme stiline bilmesinin başka bir yararı, etkin sorun çözücü durumuna gelmesidir. Birey karşılaştığı sorunları çözmeye ne kadar başarılı olursa, o ölçüde yaşamını etkili kılar (Fidan,1986).

Bireyler farklı yollarla öğrendikleri için öğrenme stilleri öğrenme öğretme sürecinin en önemli bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Öğrencilerin bir bilgiyi doğru öğrenmesi için kendine en uygun stili seçmeleri gerekir. Bundan dolayı öğrenme stiline iyi seçen birey daha doğru ve kolay öğrenebilir. Öğrenme, stil ve öğrenme stili kavramları hakkında değişik araştırmacılar tarafından çeşitli tanımlar yapılmıştır.

Tanım olarak öğrenme, büyüme ve vücutta değişik etkilerle oluşan geçici değişmelere atfedilmeyecek , yaşantı ürünü olarak meydana gelen davranışta yada potansiyel davranışta ki nispeten kalıcı izli değişmedir (Senemoğlu,2000).

Bacanlı (2001) öğrenmeyi, “tekrar ya da yaşantı yoluyla organizmanın davranışlarında meydana gelen oldukça kalıcı/sürekli değişimlerdir” şeklinde tanımlamıştır. Öğrenmenin bir diğer tanımı ise, “çevreyle etkileşim sonucu kişide oluşan düşünce, duyuş ve davranış değişikliğidir” (Özmen, 2004).Öğrenmeyle ilgili yapılan bu tanımlamaların ortak yanı, bireyde gözlenebilen davranış değişikliğidir. Öğrenciler, çevrelerinde meydana gelen olayları aynı şekilde algılamazlar. Örneğin; bazı öğrenciler olayları çevrelerinden soyutlayarak ele

alırken, bazı öğrencilerde olayları oluştukları çevre içinde değerlendirirler. Diğer yandan kişiler arası algılama farklılıklarında olduğu gibi, algılanan olayların ele alınıp işleme ve düşünme süreçleri açısından da farklılıklar mevcuttur. Verilen bu bilgilerden hareketle, öğrencilerin karşılaştıkları konuları öğrenmelerinde kullandıkları stratejilerinde farklılık gösterdiği belirtilebilir. Bu farklılıklar genel anlamda öğrenme stillerine işaret etmektedir (Çaycı,2007).

Stil (biçem) bireyin imzası gibidir. Bu nedenle genelde değişmez bir özelliktedir (Babadoğan, 2000).

Sünbül'ün aktarımına göre Stenberg, stil bireyin becerilerini kullanmada tercih ettiği yol olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla stil kendi içinde bir beceri değil daha çok bir tercihtir. Bu nedenle değişik stillerin iyi yada kötü oluşlarından söz edilemez, ancak farklılıklarından söz edilebilir (Sünbül,2004).

Babadoğanın aktarımına göre Hebb'in ortaya attığı nörofizyolojik kuramının bulguları çerçevesinde beynin iki yarı küresinin farklı bilgiyi işlediği görülmüştür. Pek çok kişide sol yarı küre konuşma işlevinde , sağ yarı küre ise uzamsal ve algılama işlevlerinden sorumludur. Öğrenme stilleri, bireyin doğuştan sahip olduğu ve onun başarısını etkileyen karakteristik özelliğidir (Babadoğan, 2000).

Öğrenmede kalıcı değişme, yaşantı ürünüdür. Yaşantı ise bireyin çevresiyle olan etkileşimleri sonucunda oluşmaktadır. Bireyin çevresi ile etkileşimleri bireyi etkileyen, esnek ve dinamik etkileşimler biçiminde meydana gelir. Bu etkileşimler de bireyin öğrenme sürecinde etkin bir yer tutmakla birlikte, kişiden kişiye farklılık gösterirler. Bireyler ortak bir çevreyi paylaşırken, olgu ve olayları içselleştirerek yaşantılar haline dönüştürürlerken farklı yöntemler izlerler. Bu yöntemler, bireyin öğrenme sürecinin niteliğini ve onun öğrenmeye yaklaşımını belirleyen tercihler olan öğrenme stilleri olarak adlandırılırlar (Eren, 2002).

Güven ve Yazıcılar'ın aktarımına göre öğrenme stili kavramı ilk defa 1960 yılında Rita Dunn tarafından ortaya konmuştur. Dunn'ın öğrenme stili kuramında doğrudan öğrenmeyi tanımlama yerine, bilgiyi yönlendirmede bireyin yeteneğine etki eden dış etkenleri tanımlamayı yeğlediği görülmektedir (Güven ve Yazıcılar, 2004).

Ekici'nin aktarımına göre Keefe öğrenme stilini, bireylerin öğrenme durumlarını nasıl algıladıklarına, onlarla nasıl bir etkileşime girdiklerine ve nasıl tepkide bulduklarına ilişkin bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik özelliklerinin örüntüsü olarak tanımlamıştır (Ekici, 2003). Çatalkaya'nın aktarımına göre Dunn ve Dunn'ın öğrenme stili tanımı, her bireyde farklılık

gösteren, bireyin yeni ve zor bir bilgi üzerine yoğunlaşması ile başlayan, bilgiyi alma ve zihne yerleştirme süreci ile devam eden bir yoldur (Çatalkaya, 2005). Diğer yandan Ülgen, öğrenme stiline bireyin öğrenme koşulları ve öğrenme sürecindeki tercihleriyle ilgili olduğunu ifade etmektedir (Ülgen, 1997). Güven ve Kürüm'ün aktarımına göre Butler ise öğrenme stili kavramını, bireysel öğrenme farklılıklarını görebilmek için gerekli olan genel bir terim olarak tanımlamıştır (Güven ve Kürüm, 2004).

Öğrenme stili kavramıyla ilgili olarak verilen tanımlardan yola çıkarak, öğrenme stili içinde farklı boyutların bulunduğu ve her bir tanımın farklı bir boyutu ele aldığı sonucuna varılmaktadır (Çaycı. B, Ünal. E, 2006).

Bir bireyin öğrenme stiline boyutlar, aşağıdaki şekilde sınıflandırılmaktadır (Ekici, 2003);

1. *Bilişsel Boyut*: Bilgiyi alma, işleme, depolama, kodlama ve kodları çözme biçimi. Örneğin; Gregorc, Kolb, McCarthy 4MAT ve Dunn & Dunn öğrenme stili modelleri.

2. *Duyuşsal Boyut*: Güdü, dikkat, denetim odağı, ilgiler, risk almaya isteklilik, sebat, sorumluluk ve sosyal hayattan zevk alma gibi alanlarla ilgili bireysel özellikler ve heyecana dayalı özellikler. Bazı örnekleri ise, Dunn & Dunn, Harvey Silver & Robert Hanson ve Curry öğrenme stili modelleri.

3. *Fizyolojik Boyut*: Duyusal algı (görsel, işitsel, kinestetik, dokunma ve tat alma), çevresel özellikler (gürültü düzeyi, ısı, ışık ve oda düzeni), çalışma sırasında yiyecek ihtiyacı ve gün içinde en iyi öğrenmenin sağlanacağı zaman aralığı. Örneğin, Dunn & Dunn, Harvey Silver & Robert Hanson ve Curry öğrenme stili modelleri.

Güven ve Yazıcıların aktarımına göre Claxton ve Ralston'ın öğrenme stili tanımı, bir öğrencinin uyarıcılara nasıl tepki verdiğini ve öğrenme sırasında bu uyarıcıları nasıl kullandığını gösteren devamlı, değişmez bir tarzdır (Güven ve Yazıcılar, 2004).

Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi için geliştirilen çok fazla envanter bulunmaktadır. Bu araştırmada geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Gencel (2006) tarafından yapılmış Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri III kullanılmıştır.

Kolb Öğrenme Stili Modeli

Gencel'in aktarımına göre David Kolb'un ortaya attığı yaşantısal öğrenme kuramı, davranışçı ve bilişsel alan kuramlarına alternatif bir yaklaşım olmaktan çok öğrenmenin yaşantı, biliş, algı ve davranışın bir bileşimi olduğunu savunmaktadır (Gencel, 2006). Kolb tarafından geliştirilen öğrenme stili modelinde, dört öğrenme biçimi tanımlamıştır. Bunlar: 'somut yaşantı', 'yansıtıcı gözlem', 'soyut kavramsallaştırma' ve 'aktif yaşantı'dır. Her öğrenme biçimini temsil eden öğrenme yolu birbirinden farklıdır.

Örneğin; somut yaşantı için ‘hissederek’, yansıtıcı gözlem için ‘izleyerek, dinleyerek’, soyut kavramsallaştırma için ‘düşünerek’, aktif yaşantı için ‘yaparak’ öğrenme söz konusudur. Her bireyin öğrenme stili, bu dört temel öğrenme biçiminin bileşenidir.

Bu öğrenme stilleri somut yaşantı ve yansıtıcı gözlem öğrenme biçimlerinin bileşeni olan ‘değiştiren’, yansıtıcı gözlem ve soyut kavramsallaştırma biçimlerinin bileşeni olan ‘özümseyen’, soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı öğrenme biçimlerinin bileşeni olan ‘ayrıştıran’, somut yaşantı ve aktif yaşantı öğrenme biçimlerinin bileşeni olan ‘yerleştiren’ öğrenme stilidir.

Kolb öğrenme stili modelinde belirtilen bu öğrenme stillerinden özümseyen ve yerleştiren Piaget’in zihin gelişimi kuramından, ayrıştıran ve değiştiren ise Guilford’un zeka yapısı modelinden temel almıştır (Ekici, 2003). Bacanlı, Kolb öğrenme stili modelindeki öğrenme stillerine ait özellikleri şu şekilde belirtmektedir (Bacanlı, 2001).

1. *Özümseyen:* Soyut kavramsallaştırmaya dayalı öğrenmeyi severler. Kavramsal yaratkalardan hoşlanırlar. Öğrenmeleri esnasında, soyut kavram ve fikirler üzerinde odaklaşırlar (Bacanlı, 2001).
2. *Yerleştiren:* Somut yaşantıyı severler. Plan yapma ve kararları yerine getirme başlıca özellikleridir. Değişmelere kolay uyum sağlarlar (Bacanlı, 2001).
3. *Ayrıştıran:* Aktif yaşantıya dayalı öğrenme eğilimindedirler. Problem çözerken, karar verirken, analiz etmeyi ve sistemli çalışmayı severler. Çalışmalarında oldukça planlı hareket ederler (Bacanlı, 2001).
4. *Değiştiren:* İç gözlem eğilimindedirler. Düşüncelerinde, değer ve duygularının farkında olmaya çalışırlar. Karşılaştıkları durumları, çeşitli açılardan analiz eder ve düzenlerler. Objektif, dikkatli ve sabırlıdır. Fakat bir eyleme geçmeleri biraz zaman almaktadır (Bacanlı, 2001).

Çağımızın bilgi çağı olması ve öğrenmede kazanılması gereken bilgi, beceri, tutum ve davranışların gün geçtikçe artması, bireyin etkin öğrenmeyi bilmesini zorunlu kılmaktadır. Çağdaş başarı ancak etkin öğrenme ile elde edilebilir. Etkin öğrenme ise bireyin sahip olduğu öğrenme biçemi/biçemleri doğrultusunda hazırlanmış eğitim programlarının uygulanmasıyla sağlanabilir (Taşocak 2002). Günümüzde tüm alanlarda olduğu gibi sağlık yüksek okullarında da öğrenenlerin öğretme-öğrenme sürecine etkin şekilde katılarak etkin öğrenmeyi gerçekleştirmeleri, araştırmaları, sorgulamaları bir zorunluluktur. Bu yaklaşım değişen sağlık bakım sistemi, değişen sağlık bakım gereksinimleri, değişen sağlık bakımına yönelik bilgiler dikkate alındığında en yararlı yol olarak görülmektedir. Konuya ilişkin araştırmalarda, öğrenenlerde etkin öğrenmenin hedeflenen düzeyde olmadığı belirtilerek, etkin öğrenmede

öğretme-öğrenme sürecinin öğrenme biçimleri dikkate alınarak düzenlenmesinin önemli olduğu vurgulanmaktadır. Bu süreçte eğiticinin rolü, “etkin öğrenmede önemli bir etmen olan öğrenenin öğrenme biçimini/biçemlerini belirleyerek bu veriler ışığında öğretme-öğrenme sürecini düzenlemek” olarak değişmiştir. Ancak öğrenenin öğrenme biçiminin belirlenmesi kadar eğiticinin kendi öğrenme biçimini bilmesi ve bunun farkında olarak öğretme-öğrenme sürecini düzenlemesi gerektiği de unutulmaması gereken bir noktadır (Babadoğan 1999, Küçükahmet 1999, Özden 2000, Saban 2000, Taşocak 2002, Tulum 2001).

Sonuç olarak; öğretme-öğrenme sürecinin, öğrenme biçimlerinin dikkate alınarak düzenlenmesinin eğitsel amaçlara ulaşılması açısından oldukça önemli olduğu, öğretme-öğrenme sürecinin etkililiğinin, öğrenenin öğrenme gereksinimini karşılamasına ve öğrenme biçimine göre düzenlenmesine bağlı olduğu göz ardı edilmemelidir (Boydak, 2001, Butler 1987). Bu araştırma Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırma evrenini Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulunda öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise araştırmayı kabul eden 168 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri Gencel (2006) tarafından geçerlilik güvenirlik çalışması yapılan Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri-III ve kişisel bilgi toplama formu ile toplanmıştır. Envanterde 12 adet tamamlamalı madde yer almaktadır. Her bir maddede yer alan 4 seçenek 1 ve 4 arası puanlanmaktadır. Ölçekten alınan en düşük puan 12, en yüksek puan 48 dir. Bu puanlamadan sonra birleştirilmiş puanlar hesaplanmaktadır. Birleştirilmiş puanlar soyut kavramlaştırma (S.K.) somut deneyim(S.D.) ve aktif deneyim (A.D.) yansıtıcı gözlem (Y.G.) şeklinde ifade edilmektedir.

Araştırma kapsamına alınan Sağlık Yüksek Okulu öğrencilerine yöneltilen 20 soru arasında 8'i tanıtıcı niteliktedir. Diğer 12 soru öğrenme stilleri sorularıdır.

Öğrenme stillerine ilişkin bilgisayara girilen veriler ile ilgili olarak bazı işlemler gerçekleştirilmiştir. İlk olarak her bir öğrencinin envanterdeki 12 maddeye ilişkin 1. seçeneklerine, 2. seçeneklerine, 3. seçeneklerine ve 4. seçeneklerine verdikleri değerler toplanmıştır. Bu işlemde sonra öğrencilerden elde edilen dört toplam puana yönelik olarak üçüncü toplam puandan birinci toplam puanın çıkarılması, dördüncü toplam puandan ikinci toplam puanın çıkarılması biçiminde iki değer elde edilmiştir. Bu işlemde sonra elde edilen

bu değerler öğrenme kuramına göre düzenlenmiş bir grafik üzerine yerleştirilmiştir. Ve buna göre öğrencilerin öğrenme stilleri belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Tanıtıcı Özelliklerinin Dağılımı (n=168)

Tanıtıcı Özellikler		Sayı	%
Cinsiyet	kız	121	72.0
	Erkek	47	28.0
Sınıf	I. sınıf	54	32.1
	II. sınıf	42	25.0
	III. sınıf	28	16.7
	IV. sınıf	44	26.2
Aylık Gelir	650 TL ve Üzeri	57	33.9
	650 TL altı	111	66.1
Anne Eğitim Düzeyi	Okuma Yazma Bilmiyor	21	12.5
	İlkokul	112	66.7
	Ortaokul ve Üstü	35	20.8
Baba Eğitim Düzeyi	İlkokul	87	51.8
	Ortaokul ve Üstü	81	48.2
Kardeş Sayısı	1 ve 2 Kardeş	113	67.3
	3 ve Üzeri Kardeş	55	32.7
Mezun Olduğu Lise	Anadolu Lisesi	21	12.5
	Y.D.A Lise	46	27.4
	Düz Lise	81	48.2
	Sağlık Meslek Lisesi ve	20	11.9
	Diğer		

Araştırmaya katılan öğrencilerin tanıtıcı özelliklerinin dağılımı tablo 1 de verilmiştir. Tablo.1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin %72.0' sinin kız, %32.1'inin 1.sınıf, %66.1' inin aylık geliri 650 TL altında olduğu, %66.7' sinin anne eğitim düzeyi ilkokul, %51.8' inin baba eğitim düzeyi ilkokul olarak bulunmuştur. Ayrıca öğrencilerin %67.3' ünün en fazla 2 kardeşinin olduğu, %48.2' sinin düz lise mezunu olduğu belirlenmiştir.

Tablo 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Kullandıkları Öğrenme stillerinin Dağılımı

öğrenme stili	sayı	%
yerleştirme	22	13.1
ayırıştırma	56	33.3
değiştirme	27	16.1
özümseme	63	37.5
Toplam	168	100.0

Araştırmaya dahil edilen öğrencilerin kullandıkları öğrenme stillerinin dağılımı tablo 2’ de verilmiştir. Tablo 2 incelendiğinde, öğrencilerin %13.1 inin yerleştirme (n:22), %33.3 ünün ayırıştırma (n:56), %16.1 inin değiştirme, %37.5 inin özümseme öğrenme stiline sahiptir. Özümseme stili, soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem öğrenme yollarının bileşenidir. Dinleyerek ve izleyerek öğrenmenin tercih edildiğini göstermektedir (Gencel 2006).

Tablo 3 Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Kullandıkları Öğrenme Stillerinin Dağılımı

Öğrenme stili		yerleştirme	ayırıştırma	değiştirme	özümseme	toplam
kız	n	17	42	17	45	121
	%	14.0	34.7	14.0	37.2	100.0
erkek	n	5	14	10	18	47
	erkek	10.6	29.8	21.3	38.3	100.0
Toplam	n	22	56	27	63	168
		13.1	33.3	16.1	37.5	100.0

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre kullandıkları öğrenme stillerinin dağılımı tablo 3’de verilmiştir. Tablo 3 incelendiğinde kız öğrencilerin sırası ile, özümseme (% 37.2), ayırıştırma (% 34.7), aynı oranda (% 17. 0) ile yerleştirme ve değiştirme öğrenme stillerine sahip oldukları Erkek öğrencilerin ise, sırası ile özümseme (% 38.3), ayırıştırma (% 29.8), değiştirme (% 21.3) ve yerleştirme (% 10.6) öğrenme stiline sahip oldukları görülmektedir.

Öğrencilerin öğrenme stillerinin onların cinsiyetlerine göre önemli bir farklılık göstermediği, diğer bir anlatımla öğrencilerin öğrenme stilleri ile onların cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir($p>0.05$). Sağlık yüksek okulunda daha önce yapılan bir çalışma olmadığı için karşılaştırma yapmak mümkün olmamıştır. Ancak diğer alanlarda yapılan çalışmalarla benzer sonuçlar olduğu görülmüştür. Örneğin; Aşkar ve Akkoyunlu

(1993), yapmış oldukları çalışmada, eğitim, öğretmenlik gibi meslek gruplarının özümseyen öğrenme stili içerisinde yer aldıklarını belirtirken, Kaf Hasırcı (2006), sınıf öğretmenliği öğrencilerinin baskın öğrenme stillerini belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışma sonucunda, öğrencilerin yarıya yakının özümseyen öğrenme stilinde olduğunu (%41) ifade etmektedir.

Gencel (2006) ilköğretim 7. sınıf öğrencileri ile yaptığı araştırmasında öğrenciler tarafından tercih edilen öğrenme stilinin özümseme olduğunu ve öğrencilerin öğrenme stillerinin onların cinsiyetlerine göre farklılaşmadığını bulmuştur. Tuna (2008) Resim-İş Öğretmenliğinde okuyan öğrencilerle yaptığı çalışmada, öğrencilerin yarıdan fazlasının (%57,1) özümseyen öğrenme stilini tercih ettiklerini ortaya koymuştur. Ayrıca öğrenme stilinin sınıf düzeyine ve cinsiyete göre istatistikî olarak anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya çıkarmıştır.

Güven (2004)'in çalışmasında ortaöğretim öğrencilerinin çoğunluğunun özümseyici öğrenme stilini kullandığını fakat öğrencilerin cinsiyetine göre öğrenme stilinin farklılaştığını ortaya koymuştur.

Sonuç ve Öneriler

Araştırma sonuçlarına göre, Öğrencilerin% 37,5'inin özümseme öğrenme stiline sahip olduğu belirlenmiştir. Ancak diğer öğrenme stillerini de kullanan öğrenciler vardır. Bu saptama dikkate alınmalıdır. Öğrencilerin farklı öğrenme tercihlerinin var olduğu ve öğrenme öğretme sürecinde kullanılan yöntem ve tekniklerin her öğrenci için aynı etkiyi oluşturmadığı dikkate alınmalıdır. Özümseyen öğrenme stili soyut kavramlaştırma ve yansıtıcı gözlem öğrenme biçimlerini kapsar. Bu öğrenme stilini benimseyen bireylerin düşünerek ve izleyerek öğrenmeyi tercih ettikleri ve bir şeyler öğrenirken soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklandıkları göz önünde bulundurulması gerektiği önerilebilir.

KAYNAKLAR

Aşkar, P ve Akkoyunlu, B . “ Kolbun öğrenme stilleri envanteri” Eğitim Ve Bilim Dergisi 87:37-47, Ocak 1993.

Babadoğan, C. (1991). Öğrenme stilleriyle ilgili araştırmaların taraması. A .Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 24, 2, 603-619.

Babadoğan, C. (2002) Öğretim stili odaklı ders tasarımı geliştirme. M.E.B drg. Eylül 2000 :147

Bacanlı, H. (2001). Gelişim ve Öğrenme. (4. Baskı) Ankara: Nobel Yayın ve Dağıtım

Başbüyük, A. Matematik Öğretmenlerinin Dikkate Alacağı Alabilecekleri Öğrenme Stilleri: McCharty Modeli, m.e.b Dergisi:Yaz-2004,163

Bilgin, İ. Durmuş, S (2003). Öğrenme stilleri ile öğrenci başarısı arasındaki ilişki üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, 3 (2), 381-400

Bloom,S. B (1998) İnsan Nitelikleri Ve Okulda Öğrenme. Çev. Durmuş Ali Özçelik, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

Boydak, A. Öğrenme Stilleri, Beyaz Yayınları, İstanbul, 2001.

Çatalkaya,R.(2005) Bazı Bireysel Farklılıkların Kavram Haritası Yapmasına Etkisi.

Çaycı.B,Ünal.E,(2006) Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sahip Oldukları Öğrenme Stillерinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi,Üniversite ve Toplum Dergisi, Eylül 2007, 7, 3,

Dunn, R., Jefery S. Beudury and Angela Klavas. (1991)“Öğrenme Stilleriyle İlgili Araştırmaların Taraması”., Çev: Cem Babadoğan. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 24, 2

Fidan, N.(1996)Okulda Öğrenme Ve Öğretme.Ankara: Alkım Yayınlar. s.196

Gencel, İ.E (2006) Öğrenme Stilleri,Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Eğitim, Tutum Ve Sosyal BilgilerProgram Hedeflerine Erişme Düzeyi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi,

Güven, M. (2004) Öğrenme Stilleri ile Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki, Yayınlanmamış Doktora Tezi,. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Güven.M, Kürüm.D.(2006:1) Öğrenme Stilleri Ve Eleştirel Düşünme Arasındaki İlişkiye Genel Bakış.Sosyal Bilimler Dergisi, 2006:1

Ekici, G . Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Uzaktan Eğitim Ortamlarının Seçiminde Öğrencilerin Öğrenme Stillерinin Önemi. 24:48-55 (2003)

Hasırcı, K., Ö. (2006). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi.Cilt 2, Sayı:1 ss.15-25

Kaya.H,Akçin.E.(2002) Öğrenme Biçimleri/Stilleri ve Hemşirelik Eğitimi C. Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi, 2002, 6 (2)

Özmen,H.(2004). Fen Öğretiminde Öğrenme Teorileri ve Teknoloji Destekli Yapılandırmacı Öğrenme. The Turkish Online Journal of Educational Technology. 3 (1), 100-111.

Sönmez, V.(1996). Program Geliştirmede Öğretmen El kitabı. Ankara: Anı Yayınları

Sünbül, A. M. (2004) Öğretimde Planlama ve Değerlendirme Dersinde,
Öğrenme Stillere Dayalı Öğretim Uygulamasının Öğrenci Erişilerine ve Öğrenilenlerin
Kalıcılığına Etkisi

Şirin, A. ve A.,Güzel (2006). Üniversite öğrencilerinin problem çözme becerileri ile öğrenme
stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, 6 (1): 231-264.

Tuna S.(2006)Resim-İş Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri, Elektronik Sosyal
Bilimler Dergisi Yaz:2008

Peker, M. (2003a). “Kolb Öğrenme Stili Modeli”, Milli Eğitim Dergisi, s.157, ss.185-192.

Ülgen,G (1997). Eğitim Psikolojisi Ankara: Alkim Yayınevi

Yazıcılar Ö,Güven B,(2006). Öğrenme Stili Özelliklerinin Dikkate Alındığı Öğretim
Etkinliklerini Uygulamanın Akademik Başarı, Tutumlar ve Hatırda Tutma Düzeyi Üzerindeki
Etkisi

